

[Energiministeren]

I øjeblikket falder oliepriserne på grund af den vigende efterspørgsel, og fordi udbuddet er større. Til at begynde med var det mest spotmarkederne, der gav efter, og det gør de stadig, men i de seneste måneder er der også tale om, at disse faldende oliepriser slår igennem på det øvrige marked.

Den tilsvarende udvikling gør sig selvsagt også gældende på de internationale gasmarkeder, hvor priserne er vigende i konsekvens af det olieprisfald, jeg omtalte. Det er også en følge af, at nogle lande som Sovjetunionen, Norge og Algeriet bringer store mængder af naturgas til salg på det europæiske marked.

Men udviklingen er dog mest markant på oliemarkedet, hvor vi kender den nye situation inden for OPEC, hvor man tilsyneladende har besluttet sig for at opgive sin mindsteprispolitik til fordel for en politik, der går ud på at sikre OPEC-landene en vis markedsandel. Der er betydelig usikkerhed om, hvad det kan komme til at betyde for olieprisernes udvikling på længere sigt, og jeg skal være mig for at fremkomme med prognoser herfor; al erfaring viser, at dette i praksis ikke er muligt, men jeg tror, at meget i den nærmeste tid vil afhænge af, hvor langt OPEC-landene vil og kan gå i deres bestræbelser for at genvinde de tabte markedsandele.

Men jeg tror også, det er rigtigt – det har flere ordførere været inde på, bl.a. hr. Tørnæs – at stille spørgsmålet: hvad vil der ske senere hen, hvad vil der ske, når vi kommer frem til 1990 og de følgende år? Da kan vi vel på ny være vidne til, at der vil være kommet en mangel på olie, og at nogle af de lande, som i særlig grad har store ressourcer, dermed får en stærkt styrket placering.

Den udvikling, vi har nu, giver os nok et pusterum og noget, der kan være til glæde også for det danske samfunds økonomi og for erhvervenes omkostninger og i et vist omfang også for familiernes, men jeg tror, at man skal være varsom med alene at tage bestik af fremtiden, sådan som det tegner sig på kort sigt.

Det er også blevet nævnt fra flere sider, at de faldende oliepriser vil påvirke naturgasprojektet i form af en belastning og dermed også økonomien i D.O.N.G., og det er jeg naturligvis enig i. Det understreger derfor også behovet for at regulere projektets økonomi, sådan at der kommer en nærmere

sammenhæng mellem økonomisk ansvar og dispositionsfrihed. Her er jeg helt på linje med det store flertal i D.O.N.G.s repræsentantskab, som har udtrykt et sådant ønske. Det glædede mig at høre disse synspunkter bekræftet af en lang række ordførere her i dag.

Koncernen står over for en række udfordringer, ikke bare som transportør og aftager af olie og gas, men også med den forøgede virksomhed som følge af 2. udbudsrunde og en ny rolle for selskabet i kraft af deltagelsen i Dansk Operatørselskab. Derfor påhviler der koncernen store opgaver i de kommende år, og det er noget, som vil kræve en høj grad af professionalisme. Derfor synes jeg, det er tilfredsstillende at se, at den igangværende ændring af organisationen nu er fuldført, sådan at opgavefordelingen er blevet mere klar, og at de centrale funktioner er blevet styrket.

Men også her gælder det jo, at de aktiviteter, som D.O.N.G. skal varetage på samfundets vegne, og andre dele af vores energipolitik er langsigtede projekter, der som baggrund kræver ro og kontinuitet. Derfor gentager jeg, at det er min bestræbelse fortsat at søge at skabe grundlag for, at der er et sådant bredt og holdbart flertal bag afgørende beslutninger.

Hr. Løvig Simonsen, der som sagt havde et beslutsomt tonefald i sin ordførertale, var navnlig beslutsom, da han omtalte spørgsmålene, som kunne være knyttet til den såkaldte julepakke. Nu var det imidlertid kun en del af julepakken, hr. Løvig Simonsen gik ind på. Med klædelig beskedenhed undlod den socialdemokratiske ordfører jo at gå ind i den situation, som også påvirker en række vigtige energiinvesteringer – herunder kraftvarmeprojekterne, som hr. Løvig Simonsen i særlig grad var inde på – nemlig det faldende energiprisniveau. Den omstændighed, at julepakken også indebar en justering af en række energifgifter, blev ikke omtalt. Jeg vil dog stiltørdigt sige, at jeg tror også, at de investeringer, som hr. Løvig Simonsen og jeg i fællesskab er interesserede i, er helt afgørende afhængige af, hvordan energiprisrelationerne er. Jeg synes nok, at det vil være rigtigt at nævne denne side af sagen på baggrund af, at socialdemokratiet afholdt sig fra at tage ansvar for en justering af energifgifterne i forbindelse med julepakken.